ayda bir çıkar • fiyatı: 2 TL (KDV dahil sadece iki lira) - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net

42
eylül 2010/ 09

cafcaf

Güçlü Cafcaf Güçlü Türkiye!

CHP başörtüsünü çözecekmiş! Hadi ordan!!!

ISSN 1308-7487

Cafcaf

• Genelkurmayın Heron açıklaması PKK'yı bile güldürdü!

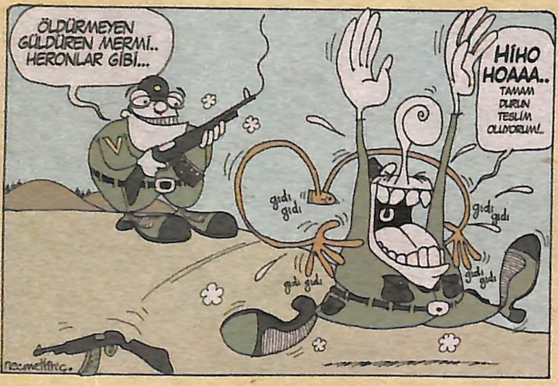

• Yeni Genelkurmay Başkanı görevini devraldı!

• Darbe ortamını fırsat bilenler bayrak direkleriyle malı götürmüş!

• Cafcaf geçen ay PKK'nın Hantepe baskınından önce heron olayına dikkat çekmişti!

• Hayır cephesi için postal bir yaşam tarzıdır. Postal onları uçurmaktaymış..

Niyazi Çol
İtirazım Var

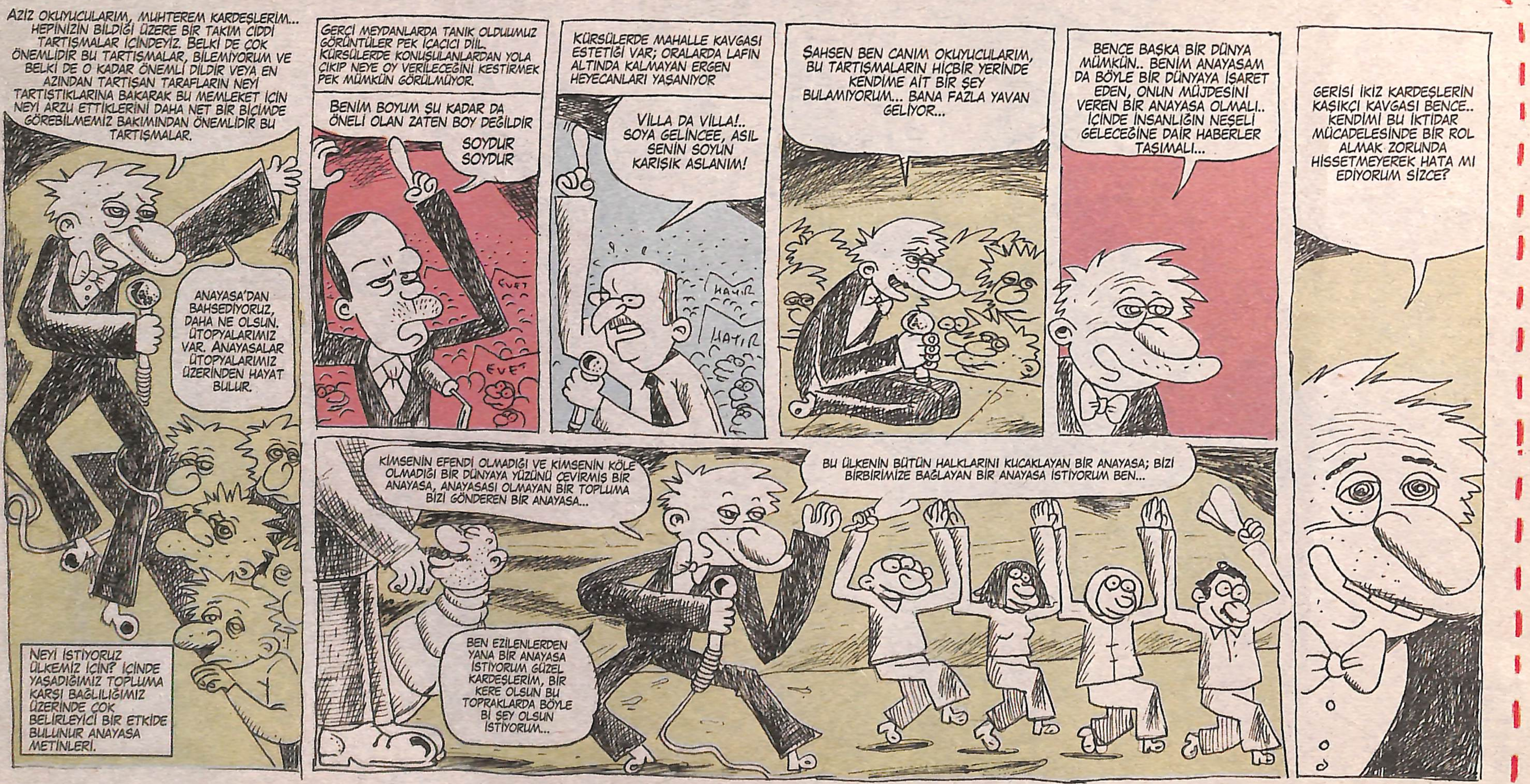

• Yeni Genelkurmay Başkanı'ndan bedelli beklentisindeyiz!

• Siyonist rüyası...

• Şevket Kazan teravihte cemaatten azar yedi!

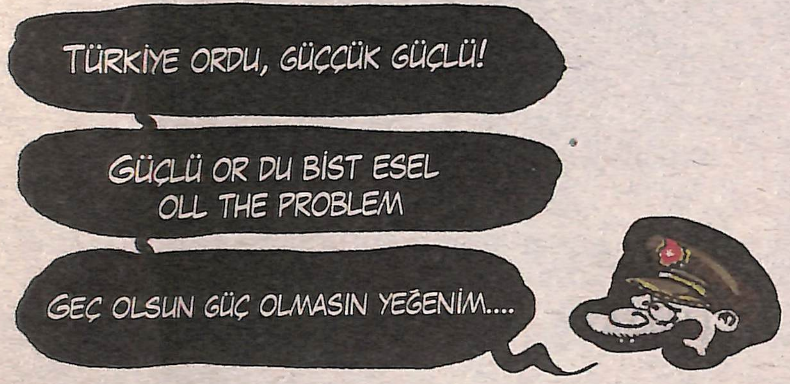

• GS Avrupa ligine giremedi. FB, TS de öyle...

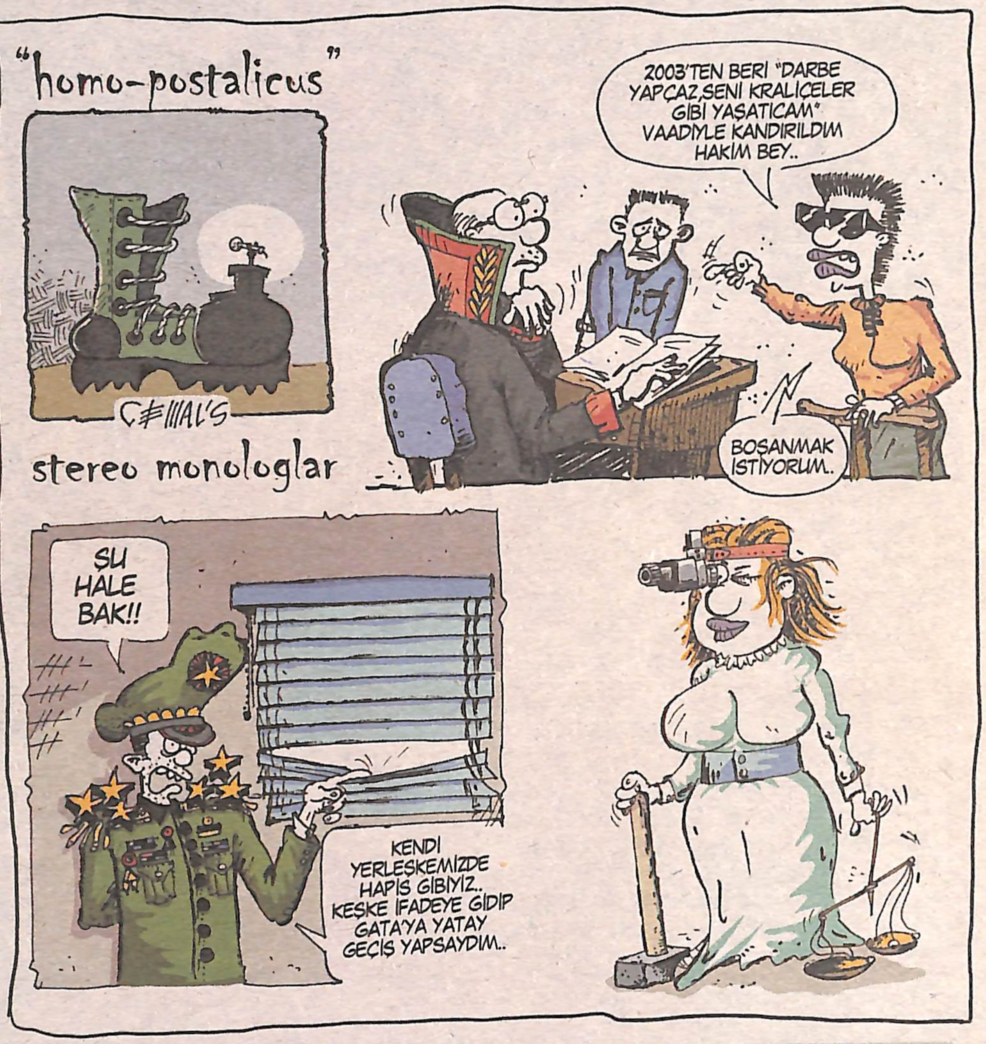

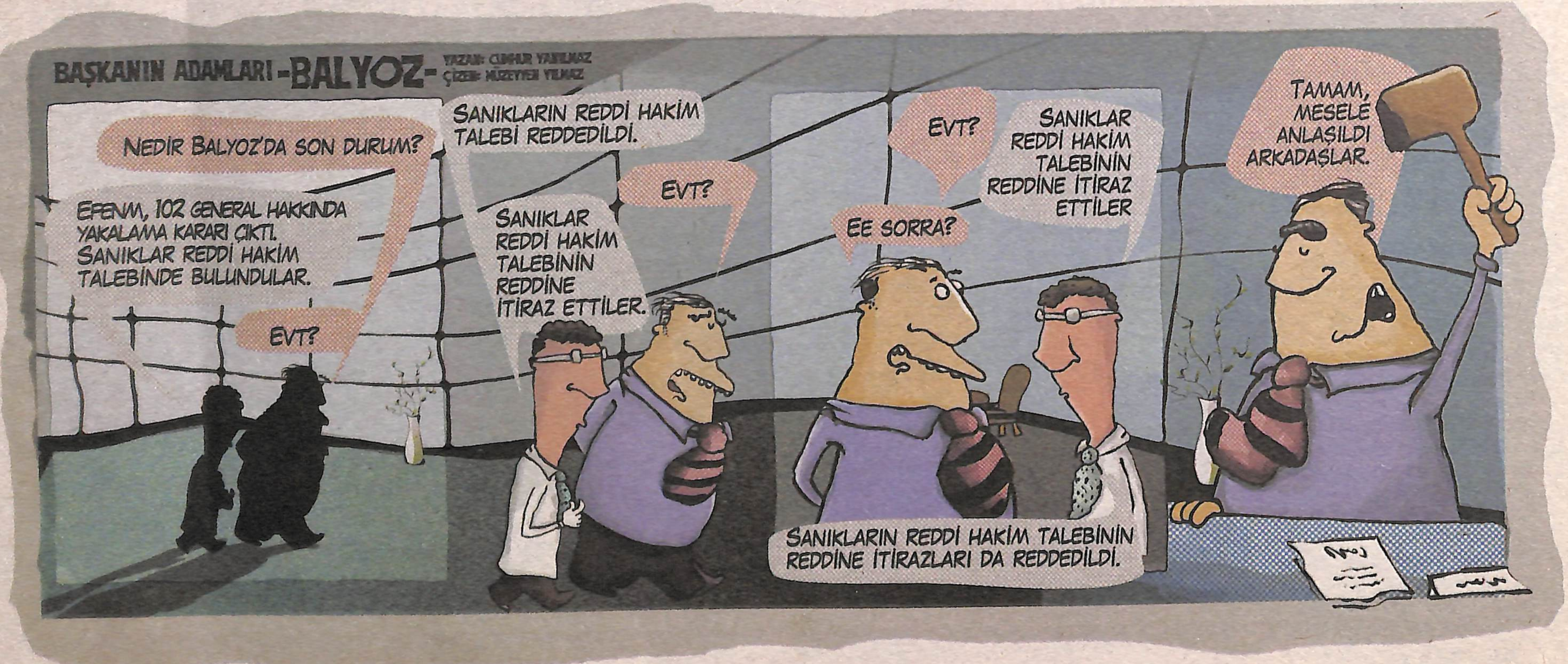

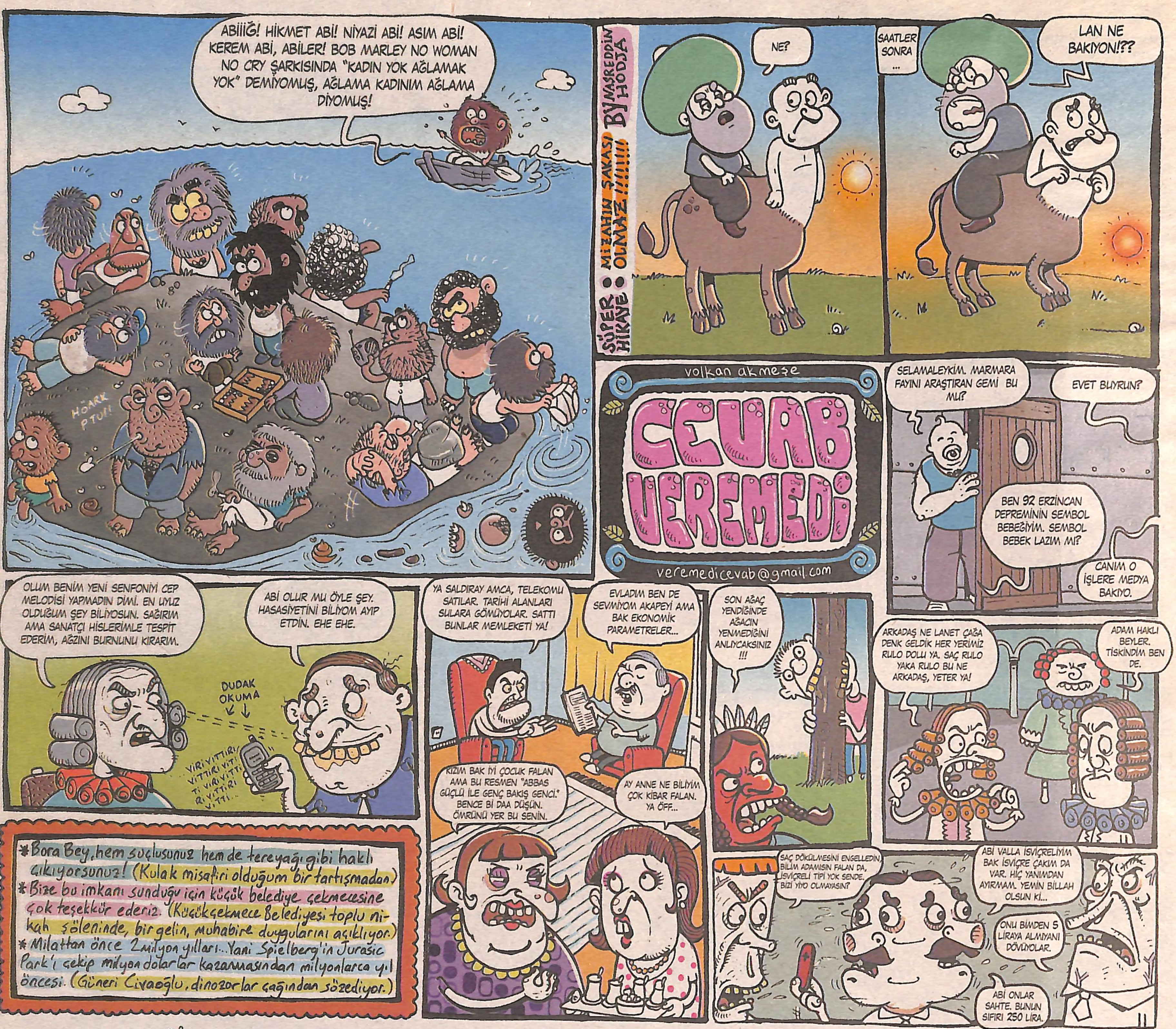

BATIL BALİNA

SALİH KILINÇ

Değişim

Seksenli yılların ikinci yarısından parti kapatılana kadar babam, yaşadığımız küçük kasabanın Refah Partisi ilçe başkanıydı. Laikliğin ve milliyetçiliğin doz aşımında yaşandığı bu yerleşim yerinde babam ve arkadaşları marjinalliğin, aykırılığın kitabını yazıyorlardı. Hiç unutmam babamla bir gün bir manava girmiştik. Dükkânda açık olan televizyonda bir kovboy filmi vardı. Daha henüz selam bile vermeden babam adama, "Refah Partisi iktidarında böyle Amerikan filmleri izleyemeyeceksiniz" demişti. Babam ve bana hiç de tuhaf ve uçuk gelmeyen bu söz belli ki babamı çok iyi tanıyan manav ağbimizi de şaşırtmamıştı. Sadece gülüp geçmişti. Yine o yıllarda babamın birçok kişiye "bizim iktidarımızla faiz sistemi sona erecek" dediğini de hatırlıyorum. Hayatını çiftçilikle idame ettiren, ürünlerinin parasını faizde değerlendiren, cami cemaatinin bile faiz konusunda epey geniş olduğu bir memlekette faizi kaldıracağız demek de, aslına bakarsanız siyaset yapan kişinin ayağına sıkmasından başka bir şey değildi.

Seksenlerin ikinci yarısından, 1995 seçimlerine kadar, parti demek aynı zamanda din demekti. O yıllarda her parti toplantısında muhakkak Kuran'dan ayetler, Peygamberimizden hadisler bolca kendine yer bulurdu. Hele bir "Tağut" lafı vardı ki sürekli kullanılmaktan artık anlamını yitirmeye başlamıştı. Köylülerden oy isterken tağuttan bahsetmek ilginçti doğrusu. Hatırlıyorum bir keresinde kasketli, biçare bir amca: "Nee, tavuk mu?" demişti…

Bir de partisizler vardı. O yılların meşhur sorusuydu: 'Bu iş' partiyle olur mu? Bugün bakınca hangi iş demekten kendimi alamıyorum.

O günün partisiz ağabeyleri bugün Ergenekon'dan başka bir şey konuşmuyorlar.

Bir keresinde bir toplantıya katılmıştım. Koca koca adamlar "köpek eti yenir mi" diye saatlerce tartışmışlardı. O zamanlar böyle sohbetler vardı; köpek eti yenir mi, misvak mı kullanılmalı diş fırçası mı, cuma namazı var mı, varsa kaç rekat, bu ülkede cuma kılınır mı, domuz eti hangi zaruret hallerinde yenir filan…

Özal öldüğü gün akrabalardan biri babama telefon açmış ve "Firavun öldü" demişti. O zamanlar Turgut Özal "kırmızı telefon"la Amerika'dan emirler alan bir kuklaydı, maşaydı. Şimdi o akraba sık sık "Rahmetli Özal"dan bahseder, "o iyiydi de karısı yedi bitirdi adamcağızı" diyerek…

Ayağı sağlam tutmak, temelleri sağlam atmak gerek. Bugün yaptıklarınızla ileride rezil olmamak için iyi düşünmek gerek. 12 Eylül 1980'de iyi olan Kenan Evren bugün kötüyse ve Evren zerre kadar değişmediyse bugün yaptıklarınızın yarın 'hata' diye tesmiye edilmesi ihtimali varsa, biraz az konuşmak, bolca gözlem ve tefekkür yapmakta fayda var.

Bu yazıda mizah bulamadım diyenlere âcizane cevabım: Ben de bulamadım…

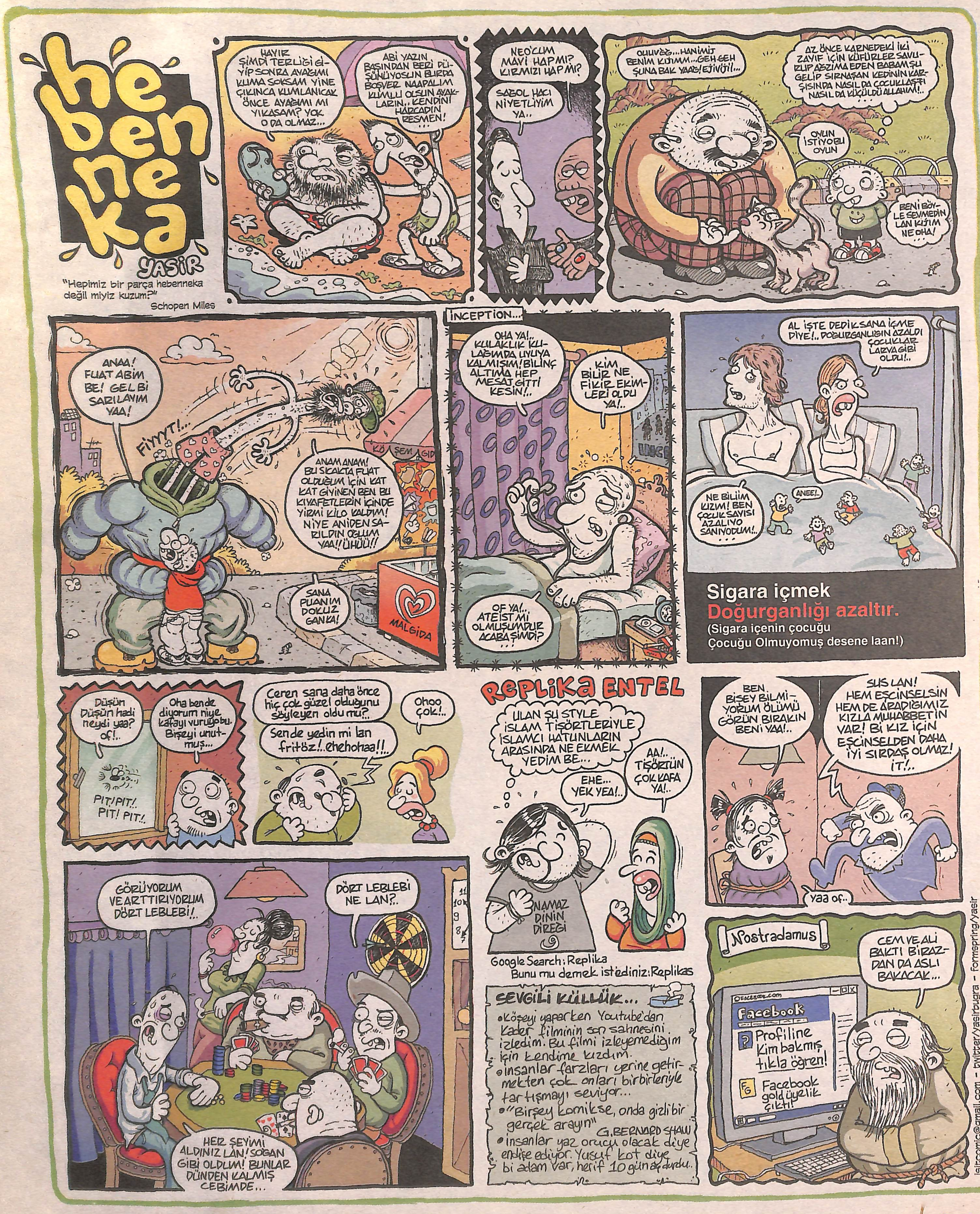
hebenneka
YASİR
"Hepimiz bir parça hebenneka değil miyiz kuzum?"
Schopen Miles
HAYIR ŞİMDİ TERLİĞİ Gİ-YİP SONRA AYAĞIMI KUMA SOKSAM YİNE ÇIKINCA KUMLANICAK ÖNCE AYAĞIMI MI YIKASAM? YOK O DA OLMAZ...
ABİ YAZIN BAŞINDAN BERİ DÜ-ŞÜNÜYOSUN BURDA BOŞVER NAAPALIM KUMLU OLSUN AYAK-LARIN.. KENDİNİ HARCADIN RESMEN! ...
NEO'CUM MAVİ HAP MI? KIRMIZI HAP MI?
SAĞOL HACI NİYETLİYİM YA..
OUUVEĞ... HANIMIJ BENİM KUİMM... GEH GEH ŞUNA BAK YAAĞ! EJİVÜJİ...
AZ ÖNCE KARNEDEKİ İKİ ZAYIF İÇİN KÜFÜRLER SAVU-RUP AĞZIMA EDEN BABAM ŞU GELİP SIRNAŞAN KEDİNİN KAR-ŞISINDA NASIL DA ÇOCUKLAŞTI NASIL DA KÜÇÜLDÜ ALLAHIM!...
OYUN İSTİYOBU OYUN
BENİ BÖY-LE SEVMEDİN LAN KIJIM NE OHA! ...
ANAA! FUAT ABİM BE! GEL Bİ SARILAYIM YAA!
FİYYYT!...
ANAM ANAM! BU SICAKTA FUAT OLDUĞUM İÇİN KAT KAT GİYİNEN BEN BU KIYAFETLERİN İÇİNDE YİRMİ KİLO KALDIM! NİYE ANİDEN SA-RILDIN OĞLUM YAA!! ÜHÜÜ!!
SANA PUANIM DOKUZ GANKA!
MALGIDA
INCEPTION...
OHA YA!.. KULAKLIK KU-LAĞIMDA UYUYA KALMIŞIM! BİLİNÇ ALTIMA HEP MESAJ GİTTİ KESİN!..
KİM BİLİR NE FİKİR EKİM-LERİ OLDU YA!..
OF YA!.. ATEİST Mİ OLMUŞUMDUR ACABA ŞİMDİ? ...
AL İŞTE DEDİK SANA İÇME DİYE!.. DOĞURGANLIĞIN AZALDI ÇOCUKLAR LARVA GİBİ OLDU!..
NE BİLİM KIZIM! BEN ÇOCUK SAYISI AZALIYO SANIYODUM!.. ...
ANEE!..
Sigara içmek
Doğurganlığı azaltır.
(Sigara içenin çocuğu
Çocuğu Olmuyomuş desene laan!)
Düşün Düşün hadi neydi yaa? of!..
Oha bende diyorum niye kafayı vuruyo bu. Bişeyi unut-muş...
PIT! PIT!. PIT! PIT!.
Ceren sana daha önce hiç çok güzel olduğunu söyleyen oldu mu?..
Sende yedin mi lan fritöz!..ehehohaa!!..
Ohoo çok!..
Replika ENTEL
ULAN ŞU STYLE İSLAM TİŞÖRTLERİYLE İSLAMCI HATUNLARIN ARASINDA NE EKMEK YEDİM BE...
EHE... YEK YEA!..
AA!.. TİŞÖRTÜN ÇOK KAFA YA!..
NAMAZ DİNİN DİREĞİ
Google Search: Replika
Bunu mu demek istediniz: Replikas
BEN BİŞEY BİLMİ-YORUM ÖLÜMÜ GÖRÜN BIRAKIN BENİ YAA!..
SUS LAN! HEM EŞCİNSELSİN HEM DE ARADIĞIMIZ KIZLA MUHABBETİN VAR! Bİ KIZ İÇİN EŞCİNSELDEN DAHA İYİ SIRDAŞ OLMAZ! İT!..
Yaa of..
GÖRÜYORUM VE ARTTIRIYORUM DÖRT LEBLEBİ!..
DÖRT LEBLEBİ NE LAN?..
HER ŞEYİMİ ALDINIZ LAN! SOĞAN GİBİ OLDUM! BUNLAR DÜNDEN KALMIŞ CEBİMDE...
SEVGİLİ KÜLLÜK...
•Köşeyi yaparken Youtube'dan Kader filminin son sahnesini izledim. Bu filmi izleyemediğim için kendime kızdım.
•insanlar farzları yerine getir-mekten çok onları birbirleriyle tartışmayı seviyor...
•"Birşey komikse, onda gizli bir gerçek arayın" G.BERNARD SHAW
•insanlar yaz orucu olacak diye endişe ediyor. Yusuf kot diye bi adam var, herif 10 gün aç durdu..
Nostradamus
Facebook
Profiline Kim bakmış tıkla öğren!
Facebook gold üyelik çıktı!
CEM VE ALİ BAKTI BİRAZ-DAN DA ASLI BAKACAK...
isitcomic@gmail.com - twitter/yasirbugra - formspring/yasir

Endişe-i Muhabbet
SERHAT ALBAMYA
PALYAÇONUN GÖZYAŞLARI
USTA(!) YAZARIMIZ BÜYÜK KONULAR DÜŞÜNMEKTEDİR!
SANATÇININ YAZAR OLARAK PORTRESİ BENİM..
...DİYOR
ZAMAN AKLINA MUHTEŞEM KONULARI GELMESİ İÇİNDİR
AMA YAZARIMIZ ENSE YAPIYOR. NE DEFTERİNE NE DE KLAVYEYE GİDİYOR ELİ...
EDEBİYAT ORTAMI KOKUŞMUŞTUR. HEP HAK ETMEYENLER BİR YERLERDEDİR.
ŞARTLAR İZİN VERSE NE HİKAYELER ROMANLAR YAZCAM LAN!
BÜYÜK SANATÇIMIZ İÇİN ÜRETMEK DOĞUM SANCISI GİBİDİR...
OTELDE ADAM ZİLE BASIP BELLBOY'U ÇAĞIRSA, HELLBOY GELSE? YOK BU TAM FARUK'A GÖRE BİR İŞ. Bİ TAVUK ŞİZOFREN OLSA? YOK YA BU DA BAYDI...
MODERN SANAT ABİ!
HÖR HÖR CATERING
FUAR ALANINDAKİ AÇIK BÜFENİN BELEŞ OLUP OLMADIĞINI ANLAMAK KADAR İNSANI TEDİRGİN EDEN BİR ŞEY VAR MI ŞU DÜNYA DA? ULAN GİDİP ALSAM OLMUYO, ALMASAM DAĞITILANLARA AKLIM GİDİYO. NEYSE HELE BİRİ Bİ ALSIN BAKAM..
KAÇIIIIIN! EBRU ŞALLI SONUNDA PİLATES TOPU ORDUSUNU HAREKETE GEÇİRDİ! CANINIZI KURTARIN!
NİŞANTAŞI
BEŞİKTAŞ
DEV ÖYKÜ
SIR KAPISI
İBRET YUMAĞI
ARKADAŞIMLA FASHION WEEK FUARINDA BİR STANDTA OTURUYORDUK, HOŞ BEŞ EDERKEN İÇERİYE BİRİ GELDİ. MİNİCİK ŞORTU, TÜYLÜ ELDİVENİ, TOPUKLU AYAKKABILARI, SİMLİ TİŞÖRTÜYLE VE GARİP KONUŞMASIYLA DİKKATİMİZİ ÇEKEN BU "ADAM" SELAM VEREREK YANIMIZA OTURDU. "NÖLÜYOR LO" DER GİBİ BİRBİRİMİZE BAKMAYA BASLADIK...
NEZAKETEN MASANIN ÜZERİNDEKİ KEKLERDEN İKRAM ETTİĞİMİZDE İSTEMEDİĞİNİ SÖYLEDİ SONRA MUHABBETE GİRDİK. ŞU BU DERKEN BAYA Bİ KONUŞTUK... ZAMAN GEÇİNCE TEKRAR KEK İKRAM ETTİĞİMİZDE "NİYETLİYİM BEN" DİYEREK BİZİ DUMURA UĞRATAN BU ABİ BİZİ İSTER İSTEMEZ SIR KAPISINDAN DA GEÇİRDİ... PARA İLE İMAN KİMDE BELLİ OLMAZ DİYEREK BİRBİRİMİZE BAKTIKTAN SONRA NAMAZA BAŞLAMAYA KARAR VERDİM. ZATEN NAMAZ KILDIĞIMI HATIRLAYINCA DA "DEMEK Kİ İYİ KILAMAMIŞIM" DEDİM...

YAVUZ SELİM GÜNEŞ
NAYIR TÜRKİYE N'İRAN N'OLAMAZZZZ!
REFERANDUM İFTAR VAKTİNİ ERKENE ALACAK MI? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM GENÇLERİMİZE KİTAP OKUTACAK MI? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM YAZIN BİZİ SERİNLETECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM TWITTER'DAKİ 140 KARAKTER ENGELİNİ KALDIRACAK MI? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM KALIN KİTAPLARI İNCELTECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM BAYRAMDA HERKESE HARÇLIK VERECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM COPY-PASTE'İ BİTİRECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM FİLMLERDE BAŞROLLERİ ÖLDÜRECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM ATATÜRK'Ü TEKRAR DİRİLTECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM BİZE HEDİYE KARGO PAKETİ GÖNDERECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM ÇOK YEDİĞİMİZ ZAMAN KARIN AĞRIMIZI GEÇİRECEK Mİ? HAYIR! O
REFERANDUM FACEBOOK'TAKİ SAÇMA İSİMLERE SAHİP GRUPLARI KAPATACAK MI?
REFERANDUM BİNDİĞİMİZ AN TRAMVAYI KALDIRACAK MI? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM İNEĞİMİZE DAHA ÇOK SÜT VERDİRECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM İÇİMİZDEKİ ÖKÜZE OHA DİYECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM TÜRKAN SAYLAN'I DİRİLTECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM KÖYÜMÜZÜ TAKSİME ÇEVİRECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM YÜRÜRKEN AYAKKABIMIZA GİREN TAŞI ÇIKARACAK MI? HAYIR! O
REFERANDUM SALATADAN PATLICAN TADI VERECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM HOROZA YUMURTA DOĞURTACAK MI? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM TIRNAK YEMEYİ BİTİRECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM YOLDA ÇİZGİLERE BASMADAN YÜRÜMEMİZİ SAĞLAYACAK MI? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!
REFERANDUM ERKEKLERİ KADINLARIN ÇENESİNDEN KURTARACAK MI? HAYIR! O
REFERANDUM KEDİLERİN SIRNAŞIKLIĞINI BİTİRECEK Mİ? HAYIR! O ZAMAN HAYIR!

EMRE KONGAR NE DE TİTİZMİŞ!

Yazılarınızın hatasız çıkması için 15 kez okumanız yetmiyor demek sayın Kongar!

Reşit Emre Kongar'ın rüşdü!

19 Ağustos 2010 Perşembe günü Cumhuriyet gazetesinin 3. sayfasının sağ yanına yaslanan Aydınlanma başlıklı sütunda Emre Kongar'ın "Bitaraf Olan Bertaraf Olur!" başlıklı yazısını okumaya başlamadan önce, neden her kelimenin büyük harfle başladığını anlamaya çalıştım, anlayamadım!

Yazıyı dikkatle okudum. Anlayamadığım başka şeyler de gördüm. Toplumbilim profesörü Emre Kongar, kızgınlık, korku ve sevinç gibi duygularında aşırılık varken yazılarında daha bir titizlik ve özen gösterdiğini şu cümlelerle dile getirmiş: "Ben zaten çok zor yazı yazarım.

Yazımı gazeteye yollamadan önce, araya zaman koyarak, en az on-on beş kez daha okurum." Bravo! Fakat sayın profesör bu cümleyi iki kez okuyunca "daha" demeye gerek olmadığını anlayamıyorsa, ben ne yapabilirim? Kim ne yapabilir?

Devam edelim: "Yine de çoğu zaman ertesi gün gazetede yazımı okurken pek çok eksik ve fazla, hatta kimi zaman hata bile bulurum."

"Hatasız kul olmaz! Hatadan dönmek fazilettir!" diyerek devam ediyoruz: "Şimdi bu yazdıklarımı da tekrar tekrar, sakinleşmeye çalışarak ve aşırı ifadeleri törpülemeye çalışarak okudum, okuyorum.

Dilerim kimseye karşı bir yanlış değerlendirme içinde değilimdir!"

Maşallah! Fakat biz burada söylenenlere nasıl inanabiliriz? Tekrar tekrar okunduğu söylenen ifadelerde törpüleme gerektirecek bir aşırılık da, aşırılık olasılığı da, "yanlış değerlendirme"nin söz konusu olacağı "kimse" de yok! " Bu durumda, Emre Hoca'nın yazısının henüz yazmadığı kalan yarısı için "kaygı" duyduğunu varsaymak durumundayız! Bu durum, "eksik", "fazla" veya "hata" sayılamayacak bir tuhaflık olsa gerek. Ve Emre Kongar, ertesi gün yazısını gazetede okurken hiçbir şey görememiş olacak. Çok yazık!

Emre Kongar, yazısının kalan yarısında Türkiye'de yaşanan terör olaylarına ve sonuçlarına nasıl tanık olduğunu özetlemiş: "1966'da Amerika'dan döndüm. 1968'de gençlik olayları başladı.

Bu olaylar bahane edilerek yapılan 1971 12 Mart Askeri Darbesi'ne tanıklık ettim, rüzgârından savruldum."

Bana öyle geliyor ki, Süleyman Demirel bile "12 Mart Muhtırası"nı "Askeri Darbe" saymaz. Umarım Kongar, bu tanımlamasını sayısı otuzu aşan kitaplarında güzelce temellendirmiştir!

Kongar Hoca devam ediyor: "1980 12 Eylül Askeri Darbesi'ni yaşadım.

Üniversiteden istifa etmek zorunda bırakıldım.

Derken 1990'lar geldi...

Muammer Aksoy'lar, Uğur Mumcu'lar, Ahmet Taner Kışlalı'lar katledildi...

Ben bütün bu süreçler sırasında demokrasiden yana, şiddete karşı tavır koydum:

Şiddete karışan öğrencilerimi şahsen, şiddet stratejilerini savunan örgütleri elimden geldiğince kamuoyu aracılığı ile uyardım..."

"Kamuoyu aracılığı ile uyarmak" ne demek? Sayın Kongar, bundan böyle yazdıklarını "on-on beş kez"den daha çok okusa işe yarar mı?

Bazı cümlelerini cımbızladığım Emre Kongar, yazısını bitirirken kendisini "bir toplum bilim öğrencisi olarak" tanımlamak alçakgönüllülüğünü göstermiş. Evet, karşımızda "27 Mayıs" ile "28 Şubat"ı hiç anmamayı beceren kötü bir öğrenci var!

Cımbızcı Cafer

DEVRİMCİ DERVİŞ

NAZIM TAŞAN

Geçmiş bir zamanda kerametli şeyh, müridinin ömrü on yıl uzasın diye Allah'a yakarmış. Mürid şükretmiş ve oğlu Cem Tere'yi tekkeye kul vermiş. Üç yıl sonra şeyhin biricik müridi, Cem Tere'nin babası, ölmüş. Babası hakkın rahmetini görünce acılı oğul şeyhe varmış. "Şeyh Efendi!" demiş, "Babamın ömrü on yıl uzasın için dua etmiştiniz. Acaba diyorum sizin dua kabul olmamış olabilir mi?" Kerametli şeyh soğukkanlı bir şekilde yanıtlamış. "Bizim duamız makbuldür lakin Allah (c.c) babanın ömrünü biz dua etmezden evvel on yıl kısaltmıştı." Cem Tere bu yanıt karşısında kakılıp kalır ve yüzün geri çıkar huzurdan. Kırk gün hayvani nimetten yüz çevirir, düşünür, tahıl yer, düşünür. Babası duadan üç yıl sonra vefat etmiştir. Allah duadan evvel ömrünü on yıl kısaltmıştır sonra şeyhin duasıyla tekrar uzatmıştır. Aslında babası zaten öleceği vakitte ölmüştür. Önce bu hesaba inanır yaralı oğul. Ardından inanmaz. "Duadan önce" der, "Allah babamın ömrünü on yıl kısaltmışsa babamın yedi yıl önce ölmesi lazım geliyordu. Hal böyleyken matematiksel olarak ben bu hesabın içinden çıkamam." On gün daha uzatır diyeti, düşünür. Şeyh efendi belki de yedi yıl önceye gidip dua etmiştir. Çünkü Allah, biricik müridinin ömrünü on yıl kısaltmıştır ama şeyh bunu yedi yıl sonra öğrenmiştir. Allahın izniyle yedi yıl öncesine döner, açar ellerini ve dua eder. Cem Tere bu düşünceyi de kabullenemez. Şeyh büyük adamdır ama Allah'ın kısalttığı ömrü tekrar uzatmaya çalışmak olmaz. "Zaten kazaya rıza göstermeyen şeyhe şeyh denmez" diye geçirir içinden. Diyet uzadıkça uzar, Cem Tere işin içinden çıkamaz. Bir gece soğuk çölde tefekkürdeyken bir ihtiyar önüne bohça açar. Sıcak süt ve taze yumurta ikram eder lakin Cem Tere nazikçe reddeder. O anda ihtiyarın ağzından hikmet dolu kelimeler boşalır. "Arif kişi keramete şaşar ve şükreder. Gayrısı aklına uydurmaya çabalar. Çoğusu kerametin sadece fizikten öte olduğunu sanır. Hâlbuki keramet aklın aldığı şeylerden değildir. Binaenaleyh matematikle de açıklanamaz." Cem Tere fazla düşünürse bu açıklamadan da tatmin olmayacağını bildiğinden, "Anladım" diye mırıldanır ve besmele çekip ihtiyarın ikramını kabul eder.

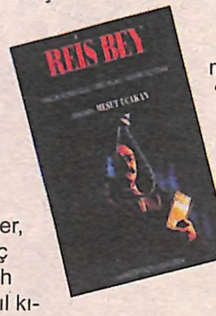

Ramazandayız. Maneviyatlı yönetmenimiz Mesut Uçakan'ın başyapıtı "Kelebekler Sonsuza Uçar" henüz izlemeyenlerce izlenebilir, izleyenler de ikinciye izleyebilirler. Uçakan'ın İskilipli Atıf Hoca'yı anlattığı filmi cidden çok başarılı. Senaryosu, kurgusu, yönetmenliği, oyunculuğu ve tabi müzikleri dört dörtlük... Dini filmlerin kalitesiz olduğu anlayışını yıkan süper bir film. Mesut babanın bir diğer başyapıtı Üstad Necip Fazıl'ın tiyatro eserinden aynı adla uyarladığı "Reis Bey" filmi. Hollywood Shakespeare uyarlamalarını hep eline yüzüne bulaştırdı ama Mesut baba Üstad'ın yoğun edebi bir dille yazdığı tiyatro eserini çok başarılı bir şekilde sinemaya kazandırmış. Tabi her iki filmde oynayan rahmetli usta oyuncu Haluk Kurdoğlu'nun katkısını da

unutmamak lazım.

"Çocuk, ağlayabilseydiniz anlayabilirdiniz, dedi. Ağladıkça anlıyorum. Ağladıkça anlıyorum! Artık bütün mantık hesaplarımı kaybettim. Hem de öylesine kaybettim ki Amerika'da bir cinayet işlense de dünya çapında bir ses sorsa –katil kim? Benim diye haykırabilirim. Soğuk kış geceleri köprü altında yatan çıplakların vebali benim boynumda, gömleğimin yakasında. İsterse çareme adli tıp baksın fakat bir hastaneye girsem de kan kanseri çeken hastalar görsem, acaba onları bu hale ben mi getirdim diye düşünüyorum." Reis Bey'den.

Ramazandayız. 47 yaşında ardında 3 roman 3 hikâye kitabı bırakarak erken göçen değerlerimizden Bahaeddin Özkişi'nin kısa hikâyelerinden oluşan üç kitabı Ötüken Yayınları tarafından tek kitap halinde 2008 yılında yayınlanmıştı. "Göç Zamanı" adıyla yayınlanan bu kitap "Bir Çınar Vardı" ve "Papağan Dedi Ki" kitaplarını da içinde barındırıyor. Kitaptaki hikâyeler kısa olmasına rağmen çok yoğun. Yine de rahatlıkla yanımızda dolaştırıp her fırsatta bir hikâye okuyabiliriz. Şu oruçlu günlerde çok da güzel olur.

"Derin ve dinlendirici bir çocuk uykusu sabahından sonra bir daha Dede'yi görmedim. Göçmüştü. Ne eşyalarını, ne eski hırkasını alabilmişti giderken. Kim bilir belki asıl suç Münadi'nindi. Belki de "Göç Zamanıdır" dedikten sonra, "Acele et, acele et!" diye üstelemişti. Tabii böylece bana haber vermemişti Dede. Bir başka düşünceyse kalbimi sızlatırdı. Belki de diye düşünürdüm, Dede sırtında yepyeni bir hırka çağrıldığı yerdeki çocuklara hikâyeler anlatmaktadır. Siz hiç sabaha karşı çağıran bir ses duydunuz mu? Bir ney ahengine bürünmüş bir ses? Bir adam gördünüz mü, elini şakağına dayamış bir Münadi, "Göç Zamanıdır" diye haykıran? Dede olmalıydı şimdi. Size derdi ki, siz de duyacaksınız bir gün. Sonra gülümser, gözleri uzaklara dalar giderdi." Göç Zamanı'ndan

Ramazandayız. Son elli yılın en büyük şairlerinden 29 yaşında gencecikken ve henüz bir şiir kitabı dahi yayınlanmamışken aramızdan ayrılan İlhami Çiçek bu ayda okunabilir. Şiirlerinin toplandığı Satranç Dersleri kitabını "s.gokekin.com" sitesinden e-kitap formatında okuyabilir ya da çıktısını alabilirsiniz. Ne yazık ki İlhami Çiçek'in henüz şiir kitabı basılmadı. Çok az şiiri bulunmasına rağmen kendi dilini kurmuş ve derin iç dünyasını şiirlerine çok iyi yansıtmıştır.

"o yıllar bir ressam tanırdım
gök çizemezdi
yüksek evler yapardı yitik kadın yüzleri-
bir güm
o kentin
-tarihsel bir kenttir-
o çarşısındaki hasır iskemleli kahvede
onu bir cenini çizerken ağlar gördüm
bütün öğeleri belliydi ama neden gözsüz
ama neden bir kaleden artmış kapı tokmağı gibi
ıssız ve dokunaklı
diye sormadım çünkü ben
ağlayanları severim ve güzeldir ağlamak
denebilir ki-
bir insan en çok ağlarken güzeldir" Satranç Dersleri'nden.

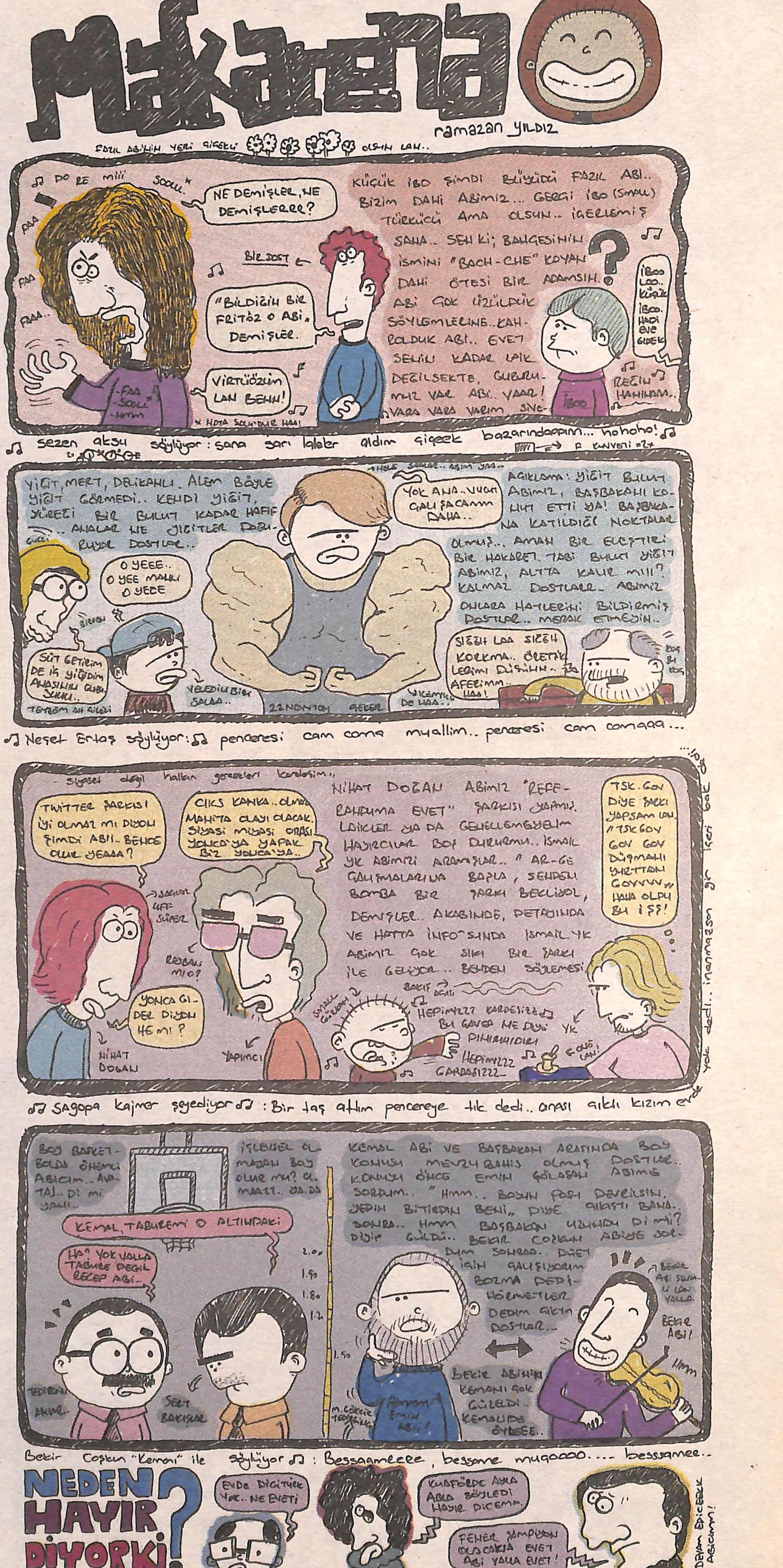

MISIR'DAN MUHAMMED TEVFİK CAFCAF'TA

abdullah

ismindeki entelektüel bir köy imamının olağanüstü serüvenleri

Topal Mehmet buzağıyı dokuz yerinden bıçaklar mı?

Valla yapar mı yapar.

Kılsız Necati'nin alacalı bulacalı nazlı buzağısını dokuz yerinden itina ile bıçaklar, sonra da karnı deşilmiş, bağırsakları asimetrik sekizler çizerek samanların üzerine yayılmış, kanlar içindeki maktulün karşısına, hiçbir şey olmamış gibi kasketi ve şalvarıyla bir köylü bağdaşı kurup oturur, tabakasından çıkardığı halis Adıyaman tütünlerini müthiş bir soğukkanlılıkla sarıp ne yaptığının pek de farkında olmayan üşütük katiller gibi bir kibrit çakımıyla yakar da kaygısızca tüttürür.

Topal Mehmet bu... Kadir İnanır gibi adam canım. Yılanların Öcü'nden fırlayıp gelmiş sanki. Fakat azizim, bu tip adamlar sadece damarlarına basıldığında Tatar Ramazan olurlar da kızdıkları kişiyi münasip uzuvlarından bir güzel bıçakladıktan ya da muhtelif yerlerini usulü dairesinde tartakladıktan sonra öfke nöbeti sona erip tekrar eski sükûnetlerine kavuştuklarında Fareler ve İnsanlar'daki Lennie'e dönüşürler. Teşhis ve tedavi hususunda modern psikologları âciz bırakan ve esasen "Anadolu insanına özgü mahalli motiflerle örülü farklı bir metamorfoz deneyimi" olarak tanımlanabilecek bu olay, atalarımız tarafından 'öfkede akıl olmaz' ya da 'öfke baldan tatlıdır' gibi sözlerle formüle edilmiş ve böylelikle kültürümüzdeki nadide yerine yerleştirilmiştir. Değişim meselesini Kafka'yı okumadan nasıl da halletmişler değil mi.

Gerçi 'toplumcu gerçekçi' yazarların bile Anadolu köylüsüne ilişkin yer yer başarılı tasvirleri olduğunu itiraf etmek gerekir. Ama mesela, bu arkadaşlar köylüleri pek de dinine bağlı göstermemişlerdir. Peki soru: Köylüler sahiden dinine bağlı mıdır? 50'lerde 60'larda, evet... Şimdi? 2009'da? Modernizmin bunca taarruzuna rağmen... Efendim?

Televizyonsuz ev kalmadı. Ki bu televizyon denen şey girdiği yeri ifsad eden bir şeydir ki yani fevkalâde ve oldukça müfsid bir şeydir. Sonra cep telefonu... Sonra internet...Bunu bir ara tartışabiliriz. O yüzden, gerçekçi olmak gerekirse köylerde de durum epey vahim sayılabilir yani. Peki 50'lerde durum nasıldı? Filmlerde romanlarda solcuların çizdiği 'köylü' tipi de gerçekçi sayılmaz ama değil mi? Zaten bunların alamet-i farikası, kendi medeniyetine düşmanlıktır üstadım. Çağdaş, modern, batıcı, solcu molcu falan olmak için illa ki tarihimizi medeniyetimizi bir kötülemek gerekir.

Neden bir Kemal Tahir, bir Oğuz Atay kolay kolay çıkmıyor bunların içinden?

Kendi medeniyetinden bîhaber entellerimiz, Şeyh Galib'e burun kıvırıyorlar da, batılı şairlerden (hem de berbat bir çeviriyle) şiirler okurken, aldıkları sanatsal hazdan adeta kendilerini kaybedip sarhoş oluyorlar. "Fena fi'l Hölderlin" oluyorlar mesela.

Neden?

Bir baktım, Necati oturduğu yerde sabırsızca kıpırdanıyor. Ulan bunları burada unutup düşüncelere dalmışım gördün mü. Kim bilir ne zamandır düşünüyorum. Reel düzlemden kopup uçtum gene galiba. Şimdi Necati'ye soracaksın aslında: Söyle bakalım Necati Efendi, Türk aydınının Batı edebiyatı karşısındaki kompleksli tutumunu nasıl izah edebiliriz?

Gerçi gene konuşur. Bilmiyorum demek gibi bir huyu asla yok herifin. Allame-i cihan canım. Ulan sen Allah'ın Uzuncalar Köyünden sadece askerlik yapmak için çıkmış, ömrü hayatında bir mahalle mektebinin dış kapısına bile dokunmuşluğu olmayan, cahil cühela bir Kılsız Necati'sin, bir sus da haddini bil, yok; kendi haline bakmaz da, Hölderlin'den girer Berlin'den çıkar.

Kitabî müktesebatı sıfırın altında seyrettiği halde, kepçe kulakları aracılığıyla edindiği semaî birikimi ve babadan kalma mebzul miktarda malı mülkü sayesinde, köyün ileri gelenleri arasında yer edinmeyi başarmış bir adam olan bu Kılsız Necati; muhtelif meclislerde duyduğu ve hafızasına nakşettiği alâkalı alâkasız tüm terimleri, kavramları, sözcükleri ortama mütemadiyen boca eder ve üstelik tüm bu gevezeliği, haddi hesabı olmayan onca mala mülke sırtını dayamanın verdiği bir küstahlıkla ve muhatabı ifrit edecek bir sırıtışla sırıtarak yapar. En katlanılmaz cahil tipi: bilmediğinin farkında bile değil. Aslında kabahatin büyüğü babasında ya neyse... Tövbe estağfirullah...

Baktım Necati 'Buyur anlat' desem, yırtacak dağları, enginlere sığmayıp taşacak, dizginlenemez bir coşkuyla çılgınlar gibi anlatmaya başlayacak, buzağının katilinin Topal Mehmet olduğuna dair kanıtlarını sayıp dökecek; Mehmet de zavallım suçlu suçlu oturuyor. Onlar başlamadan şu işi kontrol altına almak gerekir diye düşündüm: "Şahidin var mı Necati?" diye yekten sordum, mütehakkim bir edayla.v
"Bütün köy şahidimdir!" diye kükredi, "Herkes biliyor benim buzağıyı bu Topal'ın öldürdüğünü!"

Elimi kaldırıp susmasını işaret ettim; o da sustu. Vay be, otorite ne tatlı şey... Ulan adi nefis. Üç kuruşluk tatminlere tamah ediyorsun ya. Yuh sana. "Sana 'şahidin var mı?' diyorum, senin verdiğin cevaba bak Necati!" dedim. "Subhanallah! Ne varmış cevabımda hocefendi?" İşte şimdi yandık. 'Subhanallah' dedi ya; tamam artık. Kendimi bir an namazda hissettim.

Neden mi?

Bu Necati'nin 'subhanallah'larından ne çektiğimi bir ben bilirim bir de yüce Rabbim bilir. İnanın abartmıyorum.

Namazda imam hata ederse yüksek sesle 'subhanallah' deneceğini duymuş nerden duymuşsa; aklına esip de cemaate katıldı mı yandık; olur olmaz zamanlarda kubbeyi çınlatacak bir sesle 'subhanallah' deyip duruyor. İnsan tedirgin oluyor kardeşim.

Camiye girince şöyle bir kolaçan ediyorum içeriyi. Necati yoksa bayağı bir rahatlıyorum açıkçası. Tamam bilinçli cemaat iyidir güzeldir de, böyle, psikolojik baskı altında, namaz mı kıldırılır yahu? İşgüzar herif. Ulan nerde imama uyulur, nerde imam uyarılır, ya tam öğren; ya da kapat şu çeneni de işimizi gönül rahatlığıyla yapalım.

Allah vere ilk oturuşta tahiyyatı ondan önce bitir de üçüncü rekâta kalkmaya yelten: basar subhanallahı!

Caminin akustiği de Süleymaniye'den geri kalmaz yani... Popçuları ağzı açık bırakacak bariton sesi ve inanılmaz desibeliyle Kılsız Necati'nin ağzından çıkan o güzelim subhanallah; bu kez de topçuları ağzı açık bırakacak akıldışı bir falsoyla mübarek kubbeye çarpıp oradan aldığı ivmeyle namazdaki ihtiyarların pörsümüş, aşırı şekilde kıllanmış ve haddinden fazla irileşmiş zavallı kulaklarında öyle bir patlar ki, namazın sıhhatini bozacak nitelikte bir hata yapılmadığı hususunda cemaati fıkhen ikna etmek artık mümkün değildir. Neden mi? Çünkü halk indinde haklı çıkabilmek için Necati'nin subhanallah'ından daha tesirli bir patlama yaratmak icab eder ki, bilenin malûmudur: fıkıh, bağırarak konuşmaz.

Desem ki çok muhterem ve saygıdeğer ihtiyar emmiler; imama uymak da vaciptir, tahiyyatı okumak da... Şayet ilk oturuşta imam sizden evvel tahiyyatı bitirip üçüncü rekâta kalkarsa, olabilir, dilerseniz tahiyyatı tamamlarsınız, dilerseniz kalkarsınız. Cık cık cık...

Çok muhterem ve saygıdeğer ihtiyar emmiler sağ kaşlarını kaldırıp sol kaşlarını gözlerine kuşkuyla öyle bir yıkarlar ki mesele o dakka fıkhi olmaktan çıkıp tamamen siyasi bir mahiyet kazanır.

İhtiyarların gözlerinde hep aynı tehdit: Ulan sen bize yanlış namaz mı kıldırıyon devamlı. Yakacan mı lan bizi. Zaten bi namazımız var onu da yanılıp şaşıp heder etmeyesin ha. Allahtan Necati caminin müdavimi değil. Vakit namazlarına nadiren gelir ama cumaları kaçırmaz tabi. En ön safa da oturur. Deve kesip dağıtmanın kolay yolunu bulmuş, kaçırır mı fırsatı... Kaçırmaz.

Zaten cumaları en ön safa oturup bu yolla hükmen de olsa deve kesip fukaraya dağıtması dışında, değil bir deve, bir koyun, bir tavuk kesip fakirlere dağıttığı görülmüş şey değildir.

Diye düşünüyordum ki baktım Necati yine kıpırdanıyor. Cebinden telefonunu çıkardı, bir iki tuşa bastı, sırıttı, suratıma doğru uzattı: "Aha burda..." diye lafa başladı, "Her şey açık seçik görünüyor zaten."

Nasıl her şey açık seçik görünüyor? Yoksa bu Kılsız Necati samanlıkta buzağıyı şişleyen Topal Mehmet'i suçüstü yakaladı da, duruma müdahale edip bîçare hayvanı kurtarmak yerine, yıllardır lüzumsuz yere husumet beslediği zavallı hasmını nihayet köşeye sıkıştırdığını düşünüp hadisenin keyfini çıkarmak için bu feci sahneyi cep telefonunun kamerasıyla kayıt altına mı aldı?

(Devam edecek... İnşaallah...)

ÖMER FARUK DÖNMEZ

HAYDİ ERKEKLER NAMAZA

hakan öztürk

"Ağbi ben daha İlknur'a çıkma teklif edecektim! Evlenecektik, çocuklarımız olacaktı!!"

Sene 2004'te Çapa'da bir öğrenci evinde ikamet ediyordum. Sabah saat 05.00'te Cep telefonumun bol notalı gulgulesi ile uyandım. Abdestimi aldım ve Fatih, Furkan ve Adem'in kaldığı odaya girip Yaşar Kurt'un "Haydi erkekler savaşa!" şarkısının bestesi ile "Haydi erkekler namaza!" sözlerini terennüm etmeye başladım.

Bundan bir hafta evvel Fatih namaza bir türlü kalkmamış sonra uyku mahmuru ayağına bana küfretmiş ve Adem ile Furkan da bunun üzerine kahkahalara boğulmuştu. Bunu müteakip en son izlediğim Vur! Vur ki kanasın adlı filmden mülhem hepsini bir çarşafa sarıp duvardan duvara vurmuştum. Bu yüzden bu sefer hemen zımba gibi ayağa kalktılar. Bu vaziyeti zevkle temaşa ederken odada değişik bir çürük kokusunun olduğunu fark ettim. Ama çocuklar rencide olmasın [kalpleri kafalarından daha kırılgandı bunların] diye sesimi çıkarmadım.

Ertesi sabah yine namaz için kaldırdığımda kokunun daha da artmış ve çekilmez olduğunu gördüm. "Beyler." Dedim, "Ben yokken siz ne yiyorsunuz bakayım? Bir yerde kedi besleyip de hayvancağız bir köşede öldü de haberimiz mi yok? Bu koku da neyin nesi böyle?" Fatih öne atıldı, "Abi biz de bilmiyoruz, geçen halıya su dökmüştük onun küf kokusu sandık ama her gün daha da artıyor." Dedi. "Durun bakayım." deyip odaya girdim. Kokuyu takip ede ede balkona kadar geldim. Uzun zamandır kapısı açılmamış, müştemilat olarak kullanılan balkonu açtım. Açmamla içeriye pis bir koku hücum etti. Burnumu tutarak yere rastgele atılmış olan kartonları, kutuları kaldırmamla kokunun kaynağını ucundan görmemle Asım Abinin sansürüne takılacak bir küfrü basmam bir oldu! Önümde üzerinde yüzlerce kımıl kımıl kurtçuk ve envai böcek olan yer yer içinden kemiği sıyrılmış bir et yığını, ölmüş bir insanın göğüs kafesi vardı!

Arkamdan manzarayı gören Fatih, "Abi bu bir cese.." diyecekti ki mahalleden kimse duymasın diye ağzının ortasına çaktım. Hızlı çakmışım ki odada geri geri sendeledi, düşüp yuvarlandı ve kafasını kapının köşesine vurmasıyla beyninin pekmezi parkeleri bayrağımızın rengine boyadı. Daha önceki pekmez vakalarından deneyimli olan Adem ve Furkan ivedilikle sargı bezleri ve oksijenli suyla pansuman yaparak ilk müdahaleyi yaptılar.

Olayın şokunu atlattığımızda, Fatih başını ellerinin arasına alıp ağlıyordu. "Abi ben daha çok gencim abiiii, hapislerde çürüyemem ağbii vueey vueey!" Furkan "Ağbi ben daha İlknur'a çıkma teklif edecektim! Evlenecektik, çocuklarımız olacaktı!!" diye feryadı basıp Adem de şoka girmiş şekilde boşluğa bakarken "Ne İlknur'u lan ne hapsi! Ne boşluğa bakması? Sakin olun, rileks,iyzi. Şimdi önce Adem koş olm bi bak kellesi kime ait?" dedim. Adem ben korkarım dedi. Diğerleri de onlara bakınca farklı yerlere baktılar. "Ben de bakardım da.. dün çok yemişiz midem kaldırmaz beyler." deyince, bakmamaya karar verdik.

vÇocukları yanıma toplayarak planımı açıkladım. "Beyler." Dedim. Cesedi çuvala koyup çöp konteynerine atacağız. Ama bunu gece yapacağız. Sonra semt abisine evimizi değiştirmek istediğimizi söyleyecek, suçu yerimize geçen çocukların üstüne atacağız. Bu sırada Amasya'daki dedemin köy evine gidip ortalık durulana kadar içgüdülerimizle koyun güdüp çiftçilik yapacağız."

Üç tane sivilceli kafa beni onayladı. O gün akşamı nasıl ettik bilmiyorum. Gece saat üçü gösteriyordu. Üçümüz en koyu elbiselerimizi giydik, yüzümüze ayakkabı boyalarını sürdük ve içinde cesetin olduğu torbayı gözümüzü kapatıp bir çuvalın içine koyduk.

Çapa'nın dar sokaklarında çöp kutusu olmazdı, çöp kutuları belli başlı merkezlerde olurdu. Çöp konteyneri ile ev arasında neredeyse beş yüz metre vardı. Apartmandan güç bela indik. Tam kapıdan çıkmıştık ki Fatih "Eyvah!" diye bağırınca hepimiz çuvalı atıp dört bir yana kaçıştık. Sonra hiçbir şey görmeyip geri geldiğimizde, "Abi! Anahtarı kapıda unuttuk!"

Kafasına bir tane vurdum. "Oğlum bi dur, hallederiz onu kolay."

Akabinde çuvalı sırtladığımız gibi yavaş adımlarla konteynere gitmeye başladık. Yolun ortasında, ufukta konteyner gözükmeye başlamışken, bir köpek havlaması ile irkildik. Alaca bir köpek bize doğru koşuyordu! Derken köpekler beş, altı oldu. Köpekler sırtımdaki çuvaldaki etin kokusuna geliyorlardı. Çuvalı ne yapacağını bilmez Fatih'e verince hepsi Fatih'in üzerine çullandılar. Köpek havlamaları ile Fatih'in can havliyle attığı çığlıklar birbirine karışırken biz de "sessiz bağır olm, sessiz acı çek gözünü seveyim diye yalvarıyorduk."

Fatih'in feryadları üzerine beklenen oldu ve etraftaki dairelerin ışıkları birer birer yanmaya başladı. İnsanlar meraklı gözlerle bize bakıyordu. Derken bir polis sireni duyuldu. Polisler gelirken elinde beylik tabancası ile ortaya çıkan bizi (nedense) pek sevmeyen emekli asker komşumuz "buradalar buradalar!" diye bizi gösteriyordu.

Akabinde bizi karakola aldılar. Nezarethanede korku dolu bir gece geçirdikten sonra hepimizi teker teker sorguya çektiler.

Polis "Kim öldürdü laaan kiiim o adamı???" diye sordukça gözlerim doluyor "Bilmiyorum abi ekmek Mushaf çarpsın bilmiyorum." Diye sızlanıyordum. Ben sızlandıkça polis "Nasıl bilmezsin, ikinci bir Karabulut vakası da sen olacaksın!!" diye gürlüyordu. "Bari itiraf et de cezan azalsın." Bunun üzerine "Ben yaptım abii! Evet ben vurdum ben kestim!" deyince polis kahkahalara boğuldu ve "Bırakın bunu evine gitsin!" dedi.

Başımdan geçenleri anlamadan şuursuz şuursuz sokakta gezerken, cep telefonum çaldı. Arayan bölge sorumlusu Ümit Abiydi. "Evet abi?" dedim. "Hakan'cım, bu sene adak kurbanları müthiş arttı maşallah. Bir kurban eti daha var yine aynı miktar mı yollayayım size?" diye sordu. "Geçen sene kurban eti mi yolladını…" diyecekken birden her şey kafamda aydınlandı. [beyin bedava]. Geçen sene gelen kurban etini birileri balkona bırakmış, sonra üzerine atılan kartonlardan etin varlığını unutmuştuk. Havalar soğuk olduğu için et çok bozulmamış, bir süre sonra havalar ısınınca et çürümeye başlamıştı.

"Sen dur ben geliyorum Ümit abi." Dedim. Koyun bacağı meşe odununa ne kadar benziyor değil mi?

hakıykat denilen tek dişi kalmış canavar!..

niyazi çol
niyazicolbey@gmail.com
twitter.com/benhayattayken

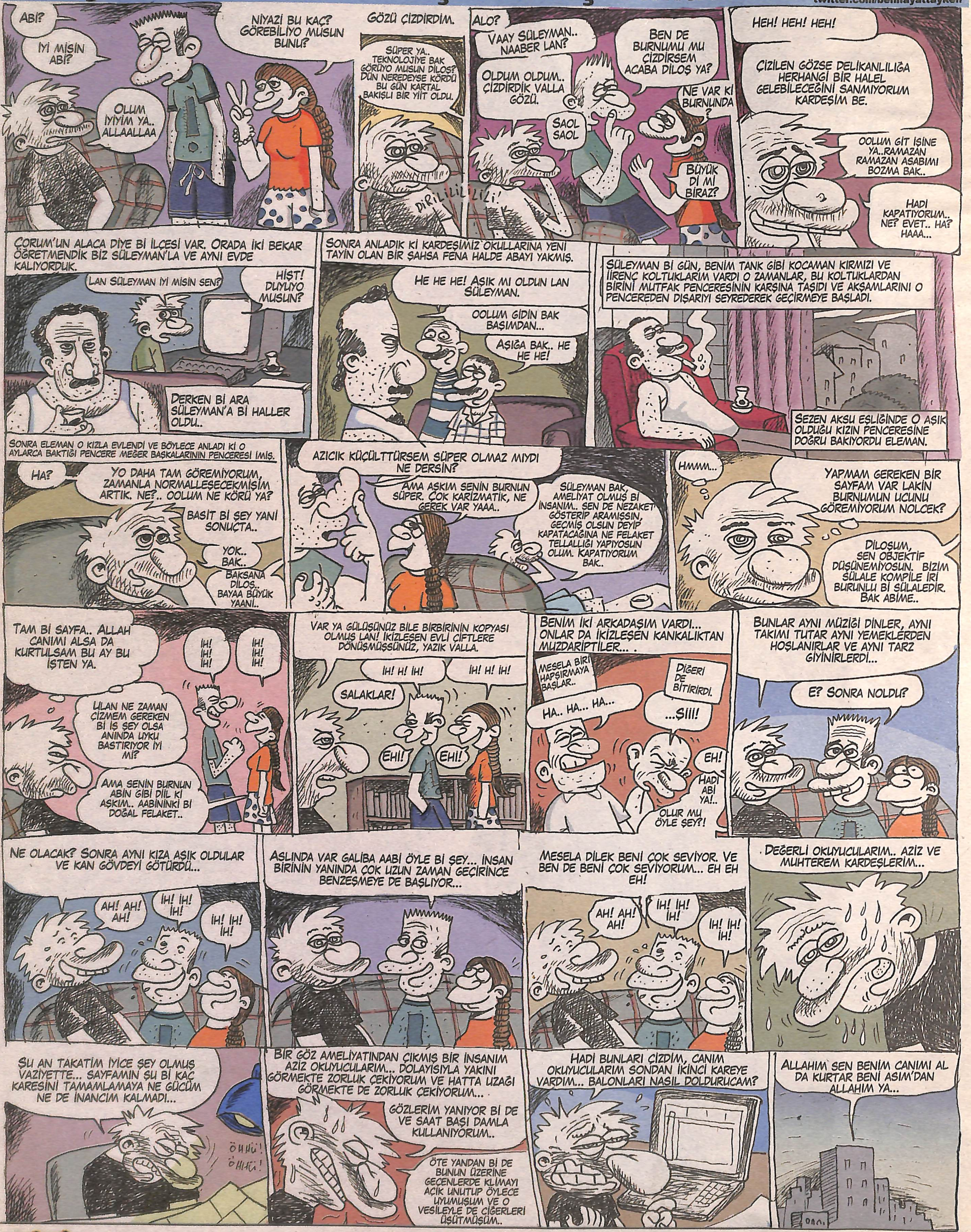

+13

BU YAZI +13'DİR. ŞİDDET İÇERİR...

Yaralı Mehmetçiğin kanlı ellerini, kanlı böğrünü görmek istiyorum. Hem de canlı yayında. Ağır geldi değil mi? Evet. Vefat ederken dudakları kıpır kıpır kelime-i şehadet getirirken, tüm yayınların kesilip 3-G sistemiyle yayınlanmasını, Heronlardan canlı verilmesini istiyorum. Ciğerparemiz mayına basmış, hemen 2 dakika sonra oradaki paniği, gözyaşını, çığlıkları duymak istiyorum. Ameliyathaneyi, koşuşturmaları, giden parmaklarını, ayaklarını, yaralarını... Yüreğiniz dayanmadı değil mi? Evet, keşke hep birlikte canlı izlesek. Heronların kayıtları 30 merkezden değil, tüm tv'lerden aynı anda izlense. Bir anda alt yazı geçse; ossaat şehirde hayat dursa, nefesler tutulsa, ortam Arafat'ta vakfeye dönse. Dualar kıpır kıpır, kalpler pıtır pıtır korku içinde atsa. *Silah* cayırtıları, çığlıklar, dualar. Herkes izlemeli. Hakkımız var. Tüm canlı yayınlar, kaltak karı programları, hebelek entel geyikleri, şapşallaştırıcı "5. nohut", "sığır kapısı" afyonlamaları kesilsin, mesela annesi, yavuklusu civanımızı hiç olmazsa son nefesinde görsün. Annesi, ciğerparesi, hepimiz, 70 milyon.

Niye 'irrite' oldunuz pek meraklı Rüküşcan Hanım. Fasülyenizi küt küt kırarken, çıt çıt çekirdek çitleyip, telefonda saatlerce 'mü'min kardeşinin leşini' yerken iyiydi değil mi? Canım her şeye pek meraklısınız ya! "Aa, aç aç ne olmuş ne olmuş!" diyorsunuz da, gariban Anadolu evladının dağın başında tek başına garipçe son nefesini vermesi niye garibinize gidiyor. Siz, biz rahatça sımışka çitleyelim diye ölüyor, kötürüm oluyor evlatlarımız. 'Canlı' yayın istiyorum 'ölüm' için, son nefes için! Ne var bunda? Ama aynı zamanda ekranın diğer bir köşesinde 5 yıldızlı 'hâkî' balolardan, sarhoş 'rugan' suratların 'nizami' kahkahalar attığı apoletli, paletli mekânlardan da istiyorum. İki pencere yapsınlar ekrana biri Mehmet'imi diğeri godoşcanları, cilalı boynuz devrini göstersin. Anlık istihbarat istiyorum Engürü'den. *Engürü'de kan üzerine dönen dolaplardan. Tel Aviv'den bağlansın Netenyahu; ben de diyeyim* "Bu da geçer Ya Hû!". (*Allah'ım kalmasın âlemde hiçbir hakikat nihân.*)

ŞEHİT ANNESİ Mİ, CUMARTESİ ANNESİ Mİ?

Farkında *mısınız şehit* anneleri giderek cumartesi annelerine dönüştürülüyor. İşte bugünleri de gördük yani. Heron skandalı sonrası şehit yakınları Genelkurmay'ın önünde eylem yaparak bir ilki gerçekleştirdi. Bazıları da dava açtı. Külahlı bürokrasi içinde İsrail'le 'kader birliği' yapmış bir taifenin varlığı her geçen gün ayan beyan ortaya çıkıyor. Son 15-20 yıldır 'faili meçhul'lerle yakınlarını, evlatlarını kaybeden 'Cumartesi Anneleri'nin düştüğü duruma şimdi de şehit anaları düşürülüyor. (Bkz: Gayri Nizami Harp Teknikleri. Cilt: 3. Ergeneheron Maddesi.)

OTACI'DAN DEĞİNİLER...

* Bitmeyen soru: Türkiye darülharb mi? Otacı'nın cevabı: Darülaceze!
* Tv'deki ahlaksız, boynuzlu dizilere 'genel izleyici kitlesi' logosu basmıyorlar mı deli oluyorum. 'Genel'den sonra ikinci kelime olarak araya 'ev' koysalar olur belki!
* NG belgesellerini yeni canlı türlerini de katsa. Mesela, 'Omurgasız Müslümanımsılar'. Deveyi hamuduyla götürüp de, "Hamdolsun üçte birini sünnete uygun şekilde boş bıraktık" diyen 'yer'liksi hayvanları izlesek millet olarak da ibret alsak.
* Önemli not: Anıtkabir civarında satılmak üzere mahdut miktarda üzerine "Nutuk" okunup üflenmiş lolibon şekeri, yine az okunmuş dimetoka rakısı, sakız leblebisi gelmiştir!
* Acem palavrası demeyelim artık, Mavi Marmara soruşturmasında yaptıkları savunma komedisi sonrasında "İbrani Palavrası" diye bir terimi tedavüle sokmakta faide var. (Bu deyim Mustafa Özcan'a aittir.)

SERTİFİKASIZ OLMAZ...

Mide-i huffaş takımı helal sertifikasından rahatsız. Tamam, Otacı ağabeyleri onlara da bi güzellik düşündü bu arada: Yediği mal 'yoksa haram değil mi, içinde acaba helal bi şey olma tehlikesi var mı?" diye şüphe eden, yemekten içmekten kesilen hanazir taifesi için 'haram sertifikası' çıkarılsın. Hazırlanan zıkkımın külliyen haram olduğu, derunundа hınzırsal ürün bulundurduğu tescil edilsin, üzerine yazılsın boyalı medya erbabı başta olmak üzere cümle boynuzlu taifesi itinayla tüketsin..

AKRABA EVLİLİĞİ..

Bir akbaba yavrusu babasının getirdiği leş parçasını yuttuktan sonra aynaya dönüp (Ya, yeni yuvalarda port manto bile var!) "Baba biz niye böyle iğri-büğrü garip bir yaratığız?" demiş. Babası, "Biz akbaba evliliği yaptık da oğlum!" demiş. (Bkz: Kötü espriler dosyası-1)

Br.Otacı Zahter
otacizahter@hotmail.com

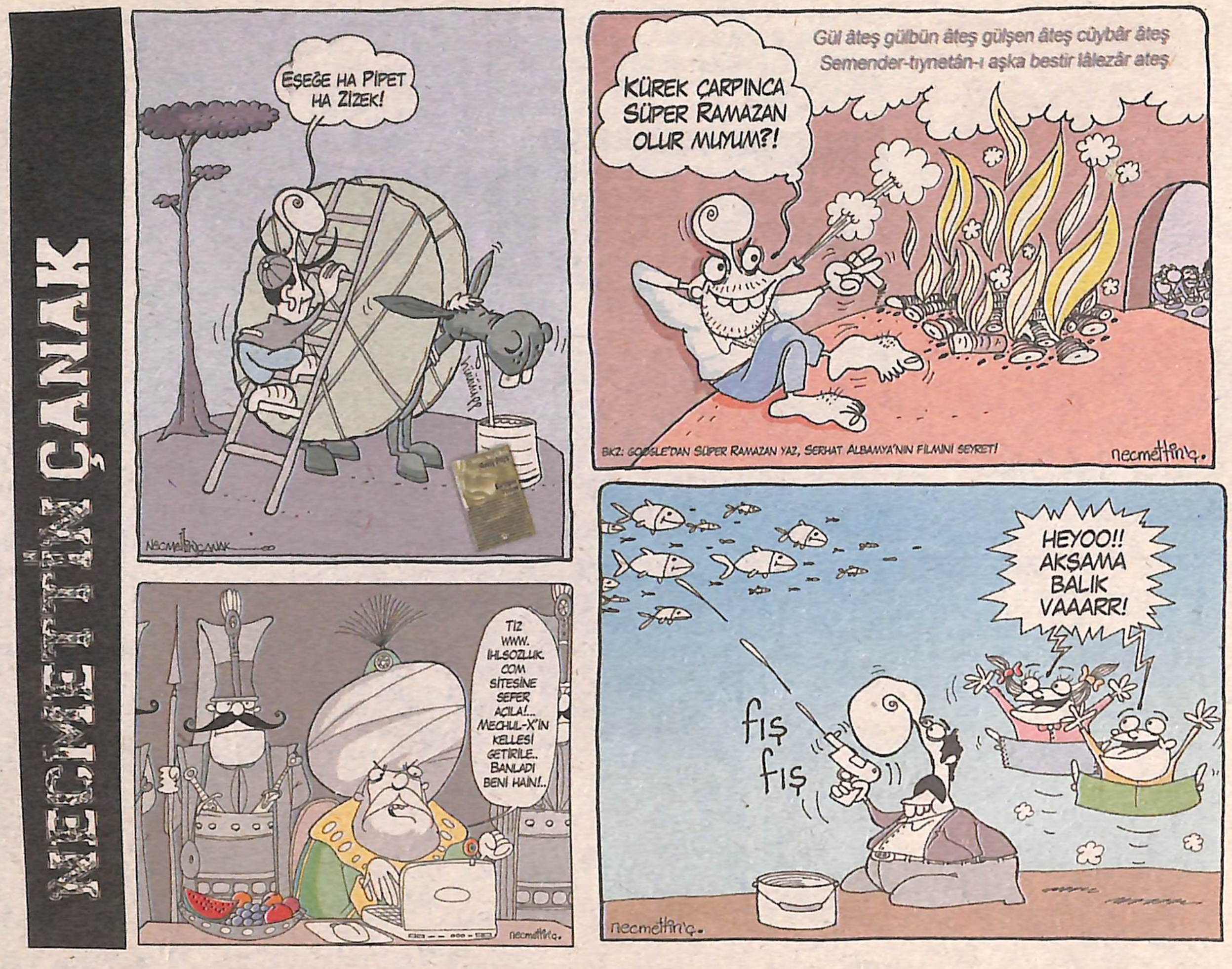

Nefretim Everest

ahmet altay
nefretimeverest.com
iyotsuz@nefretimeverest.com

YETER BE!

betül zarifoğlu koç
betulzarifoglu@gmail.com

Psikiyatristlerin oturdukları yerden para kazandıklarını söyleyenler yettiniz artık. Hakimler, danışma memurları, savcılar da öyle ama nedense sadece sevgili terapistlerin adı çıkmıştır. Nedir onların göze batan yanı bilmem. Ki en zorudur dert dinlemek.

Otobüslerde oturan gençlerin başında boza pişiren sevgili olgun insanlar. Yeter size de. İnsanlık, zorla hak gasp ederek öğretilmez. Size lanet okumadan yer verecek insanları bekleyin ve bu bekleyiş sırasında sessiz olun lütfen. Bak lütfen diyorum.

İnsanları kum torbası gibi gören doktorlar "yeter be" size de. Can var içinde bedenin, hatırlayın bi zaamet.

Oruç tutmanın bazı gerekleri var. Çok kabaca yemek içmek yasak. Daha da televizyon kanallarını arayarak "diş fırçalamak orucu bozar mı" diye sormayın. Yutmadığın sürece sorun yok anla nolur. Yine bu masum bir soru. İnsanı intiharın eşiğine getiren sorular da var. "Dişim kırılsa, o parçayı yutsam oruç bozulur mu?" "Çok hızlı koşsam oruç yetişebilir mi?" "Üç oruç tutsam bir tane tutmasam, üç doğru bir yanlışı götürür mü?" delirmiş insanlar.

Nedir yani. Ne olsun istiyorsun. Amacın akıl sağlığının yerinde olmadığını düşündürerek oruçtan muaf mı tutulmak. Yeter artık sana da.

Durum Esprisi:
Hacivat ile Karagöz boks ringinde, hakem sürekli kafa atan Karagöz'ü uyarır:
"Darbe-ül Ser Yesag'tır, Olursun ring-ülv diskalifiye..."

Karagöz hayal perdesinde hayal kurar... (hayal-ül inception) Kendini uyaran hakem'in alnının ortasına gömerken görür:
Hakem: Olursun diskalifiye!
Karagöz: Bıy bıy bıy, asıl sensin pis kalite!

Kelime Esprisi:
- Ah anam! Ohh! N'oluyor yahu?
- Abi pis dolandırıldık, bize tekne turuna diil, tekme turuna çıkarmışlar...
- Ee! Durmadan tekme mi yenir... Bu ne be!

* Medyamalaklarından bir veyjey kardeşimiz: "Hoş geldin 12 ayın sultanı Ramazan" demişti...

* Ramazan'ın en çok hoşuma giden tarafı sosyal yanı...
Bünyelerin aynı hareket etmesi; eş, dost bi aş etrafında aynı saatte birlikte olması...
(Normalde birini yemeğe davet ettiğinde, ya geç kalır; ya tok gelir...
Hani bunlar yaşanmaz Ramazanda)

* Klişeleşmemiş Eski Ramazanlar geyiği:
Vapurlarda sigara yasaklanmadan önce, Ramazan ama Ramazan'ın sonbahara falan denk geldiği zamanlar... (O püfür püfür Ramazanlar..) İftar vakti camilerin ışıkları boğaza düşerken birden vapurlarda alev alırlardı ...Bu kadar insan sigara ağzında, çakmak elinde orucunu sigarayla açmak için bekler mi?

* Yoktur herhalde:
Amsterdam için iftar vakti...

* Almanların kişi başına bizden daha çok sigara içtiğini biliyor muydunuz?
(Ben de oradaki 3 milyon Türk ile ilişkilendirmiştim olayı... Bizim kadar kolikler adamlar ya... Gözlerimle gördüm...)

* Kibir:
"Ben olsam benim sözümü dinlerdim"
Kendini beğenmişlik:
"Ben benim olduğum ortamlarda çok eğleniyorum"
Aşırı Özgüven:
"Ben olmadan asla"

* Sallandıran Aleksandırları sallandıracaksın taksim meydanında,
bak bakalım bir daha sallandırıyorlar mı?

* Yolda sağına soluna bakmadan yürüyenlere diyorum ben sık sık
"Aleksandır" diye...

* Satranç tahtasında Vezirden sonra en büyük güç kaledir...
Ama onun yeri en uzak köşedir... (ya buradan baba bi laf çıkarcam ama hadi hayırlısı)

* Seçim zamanlarını çok gördüm...
Belediyeler asfalt dökelerdi bir gecede... Arabalar çekilmeden gelişi güzel...
Sabah bakarsın sanki yeni yağmur yağmış gibi...
Yeni park yerinden çıkmış arabaların altlarında asfalt falan yok... Nasıl bir kepazelik anlayın...

* Bu esprilerin çoğu yollarda aklıma geliyor... Trafiği değerlendiriyorum... Aklıma geleni kaydediyorum...

Demek uzun yol, Tır falan şoförü olsam roman yazıcam...

* Tayfun Talipoğlu'nda vardı bir adam, yollarda derviş olmuş... Acayip güzel konuşuyordu...

Avam Mizah:
- Metrobüs Avcılara kadar gidiyor... Kiralar orada acayip ucuzmuş...
- Ordu'da da kiralar çok ucuzmuş... Üstelik o da tek otobüs... Gidip yerleşecen mi?

* Güzellik Övecelidir...

* Bir ortamda tartışma varken, ortamı mülayim bir biçimde izleyen adam bir ara şahit gösterilir veya onayı alınmaya çalışılır... Taraflar onu kendine çekmeye çalışır...
- Ya haklı diil miyim Rasim abiciim ya!
Falan der birisi mesela...
İşte bu Rasim abi, birden kendine biçilen bu paye çok hoşuna gider,
mütevazi gibi davranmaya ve konu hakkında bişii bilmese de üst bir tavır sergilemeye çalışır... "Sen de haklısın, sen de haklısın, hanım sen de haklısın" düsturuyla yaklaşır... Kendini yüceltir...
İşte o ortamdaki en şerefsiz adam odur... Taraflar kendi davaları adına ne kadar yalan söyleseler de onun kadar yalan olamazlar...

Mizahi tanımlamalar:
Lohusalık: Hamilelik Nekahatı
(Nekahat diil "Nekahet" miş doğrusu... Yok arkadaş ben bildim bileli buna nekahat denir...)

Tarih:
* Marcus Aurelius Roma Meydanı'nda yürürken arkasında bir uşak olurmuş.
Uşağın tek işi, insanlar ona şükranlarını sunduğunda...
Marcus'un kulağına "Sen sadece insansın" diye fısıldamakmış.

* Osmanlı Padişahları saraydan çıktıklarında halk onlara bağırırmış:
"Böbürlenme padişahım senden büyük Allah var..."

* Firavunlar geceleri dışarı çıktıklarında, "Güneş tanrısı RA'dan mı korkuyon oolm!" derlermiş...

* Amerikan başkanlarına sık sık paralarının üzerindeki "Tanrıya inanıyoruz" ibaresi gösterilirmiş... (İnsana insan gibi davranmayan, bence en büyük Allahsızdır...)

* İtalyan misafirlerimiz vardı... 100 liranın arkasını gösterdi ve "bu kim?" diye sordular...
Baktım "Itri" yazıyor... "Ünlü bir Türk müzisyen" diyebildim sadece... Bir bestesini mırıldanabilir misiniz falan gibi baktılar... Bi Dakka ya...
Bence bunu yapabilecek 100 kişi bulamazsın...
Ben bi kelime bilmiyorumadama dair... Adı da Buhurizade'ymiş... İddia ediyorum Türkiye'de Mozart'ın adının "Wolfgang Amadeus" olduğunu bilen milyon kişi vardır, Itri'nin adının Buhurizade olduğunu bilen 5 kişi yoktur... Tamam 5 kişi vardır da onlar da zorlanır hatırlamakta...

Akşam eve gelirken lanetlenmiş gibi hissettim kendimi... 5 yıldır oturduğum evin karşısındaki sokağın adı da "Itri" miş... Bu ne ya!

* Pakistan'da günde 8 kez ezan okunuyormuş... Bunun nedeni 3 vakit namaz kılınan bir mezhep ile 5 vakit namaz kılınan mezhebin vakitlerinin birbirine uymamasıymış... (Kaynak : Yeni Pakistan'dan gelen kardeşim)

* Hıristiyan azınlığın daha fakir olduğu tek Müslüman ülkesi Pakistan sanırım...

* Pakistan'ı ziyaret eden SSCB başkanı Brejnev (Bu ara adamın adını sörç ettim gugul'da midem kalktı... Tipinden diil, yani o da Allahın kulu...

Adamın üçüncü fotoğrafı, başkan yardımcısını dudaktan dudağa öptüğü fotoğraf... Yazarken bile içim kalktı...)

Ya konudan konuya atlıyorum ne yazacağımı da unutuyorum, neyse bu
Brejnev kazması Pakistan'a gider... Sokakta ilerlerken birini işerken görür... Yanında oturan Pakistan başkanına bakar... Pakistan başkanı:
"Efendim biz öyle bir özgürlükçü ülkeyiz ki, sokağa işemeyi yasal kıldık" der...

Brejnev ülkesine döner dönmez sokağa işeme yasağı getirir... Hatta görüldükleri yerde vurulmasını emreder...

İki gün sonra Gazetelerde şu haber çıkar: "Pakistan büyük elçisi, Kızıl Meydanda işerken vuruldu..."

* Yusuf'un babası'da Pakistan'a gittiğinde bu manzaradan muzdarip olmuş... Herkesin çok rahat bir biçimde sokağa işemesi... (bari bizim gibi uygar olun imzanızı falan atın duvara...)

* Pakistan deyince hep aklıma, Benazir Butto'nun Türkiye ziyareti ve Tansu Çiller ile yaşadığı kepazelik gelir... Star televizyonun aynı anda çektiği bu kepazeliği hatırlayıp bize yazanlar arasında çekilecek kurada, kazanan bir okuyucumuzu Pakistan'a tatile gönderiyoruz...

* Pakistan'da yaşanan sel felaketine çok üzüldüm... Allah sabır versin...

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**3 **Sayı:**42 / Eylül 2010
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. Yayın Danışmanı: Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Kerem Abadi **Grafik:** Ramazan Yıldız **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (12 sayı - 24 TL yurtdışı 24 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Ebru Matbaacılık Basım Yayın Sanayi ve Ticaret A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

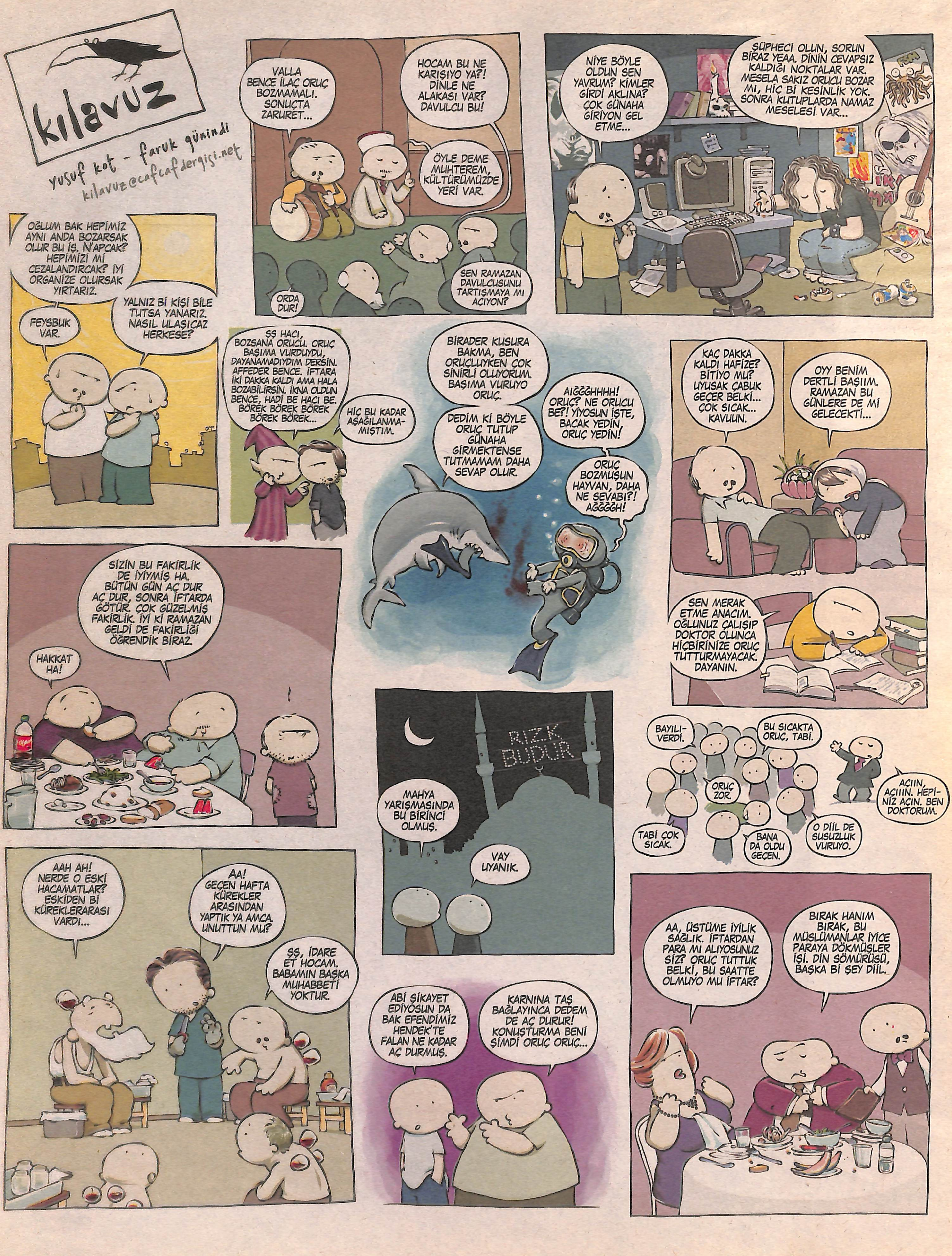

kılavuz
yusuf kot - faruk günindi
kilavuz@cafcafdergisi.net
VALLA BENCE İLAÇ ORUÇ BOZMAMALI. SONUÇTA ZARURET...
HOCAM BU NE KARIŞIYO YA?! DİNLE NE ALAKASI VAR? DAVULCU BU!
ÖYLE DEME MUHTEREM, KÜLTÜRÜMÜZDE YERİ VAR.
SEN RAMAZAN DAVULCUSUNU TARTIŞMAYA MI AÇIYON?
ORDA DUR!
NİYE BÖYLE OLDUN SEN YAVRUM? KİMLER GİRDİ AKLINA? ÇOK GÜNAHA GİRİYON GEL ETME...
ŞÜPHECİ OLUN, SORUN BİRAZ YEAA. DİNİN CEVAPSIZ KALDIĞI NOKTALAR VAR. MESELA SAKIZ ORUCU BOZAR MI, HİÇ Bİ KESİNLİK YOK. SONRA KUTUPLARDA NAMAZ MESELESİ VAR...
OĞLUM BAK HEPİMİZ AYNI ANDA BOZARSAK OLUR BU İŞ. N'APCAK? HEPİMİZİ Mİ CEZALANDIRCAK? İYİ ORGANİZE OLURSAK YIRTARIZ.
YALNIZ Bİ KİŞİ BİLE TUTSA YANARIZ. NASIL ULAŞICAZ HERKESE?
FEYSBUK VAR.
ŞŞ HACI, BOZSANA ORUCU. ORUÇ BAŞIMA VURDUYDU, DAYANAMADIYDIM DERSİN. AFFEDER BENCE. İFTARA İKİ DAKKA KALDI AMA HALA BOZABİLİRSİN. İKNA OLDUN BENCE, HADİ BE HACI BE. BÖREK BÖREK BÖREK BÖREK BÖREK...
HİÇ BU KADAR AŞAĞILANMAMIŞTIM.
BİRADER KUSURA BAKMA, BEN ORUÇLUYKEN ÇOK SİNİRLİ OLUYORUM. BAŞIMA VURUYO ORUÇ.
DEDİM Kİ BÖYLE ORUÇ TUTUP GÜNAHA GİRMEKTENSE TUTMAMAM DAHA SEVAP OLUR.
AIĞĞĞHHHH! ORUÇ? NE ORUCU BE?! YİYOSUN İŞTE, BACAK YEDİN, ORUÇ YEDİN!
ORUÇ BOZMUŞUN HAYVAN, DAHA NE SEVABI?! AĞĞĞGH!
KAÇ DAKKA KALDI HAFİZE? BİTİYO MU? UYUSAK ÇABUK GEÇER BELKİ... ÇOK SICAK... KAVUUN.
OYY BENİM DERTLİ BAŞIM. RAMAZAN BU GÜNLERE DE Mİ GELECEKTİ...
SEN MERAK ETME ANACIM. OĞLUNUZ ÇALIŞIP DOKTOR OLUNCA HİÇBİRİNİZE ORUÇ TUTTURMAYACAK. DAYANIN.
SİZİN BU FAKİRLİK DE İYİYMİŞ HA. BÜTÜN GÜN AÇ DUR AÇ DUR, SONRA İFTARDA GÖTÜR. ÇOK GÜZELMİŞ FAKİRLİK. İYİ Kİ RAMAZAN GELDİ DE FAKİRLİĞİ ÖĞRENDİK BİRAZ.
HAKKAT HA!
!
RIZK BUDUR
MAHYA YARIŞMASINDA BU BİRİNCİ OLMUŞ.
VAY UYANIK.
BAYILIVERDİ.
BU SICAKTA ORUÇ, TABİ.
ORUÇ ZOR.
AÇIIN, AÇIIN. HEPİNİZ AÇIN. BEN DOKTORUM.
TABİ ÇOK SICAK.
BANA DA OLDU GEÇEN.
O DİİL DE SUSUZLUK VURUYO.
AAH AH! NERDE O ESKİ HACAMATLAR? ESKİDEN Bİ KÜREKLERARASI VARDI...
AA! GEÇEN HAFTA KÜREKLER ARASINDAN YAPTIK YA AMCA. UNUTTUN MU?
ŞŞ, İDARE ET HOCAM. BABAMIN BAŞKA MUHABBETİ YOKTUR.
ABİ ŞİKAYET EDİYOSUN DA BAK EFENDİMİZ HENDEK'TE FALAN NE KADAR AÇ DURMUŞ.
KARNINA TAŞ BAĞLAYINCA DEDEM DE AÇ DURUR! KONUŞTURMA BENİ ŞİMDİ ORUÇ ORUÇ...
AA, ÜSTÜME İYİLİK SAĞLIK. İFTARDAN PARA MI ALIYOSUNUZ SİZ? ORUÇ TUTTUK BELKİ, BU SAATTE OLMUYO MU İFTAR?
BIRAK HANIM BIRAK, BU MÜSLÜMANLAR İYİCE PARAYA DÖKMÜŞLER İŞİ. DİN SÖMÜRÜSÜ, BAŞKA Bİ ŞEY DİİL.